

3. Забезпечення потрібної широти, глибини та сталості асортименту.

4. Забезпечення умов для отримання цільового розміру прибутку.

Основою розробки асортиментного переліку товарів є матеріали, вивчення попиту та аналіз обіговості товарних запасів з окремих видів та різновидів товарів.

Розроблений асортиментний перелік є стандартом ширини та глибини асортименту товарів та використовується в якості нормативного документа при проведенні комерційної діяльності з закупівлі товарів та планування структури товарообороту підприємства.[5]

Отже, формування асортименту покликане створити умови для отримання підприємством необхідного прибутку. Це обумовлено тим, що рішення стосовно підбору асортименту визначають обсяг доходів підприємства від торгової діяльності, величину витрат обігу, потребу в обіговому капіталі та інших найважливіших господарсько-фінансових показників підприємства.

Список використаних джерел:

1. Котлер Ф. Основи маркетингу. М.: Прогрес, 2010. С. 219.
2. Кузнецов П. В. Маркетингове управління асортиментом продукції підприємства в умовах інформаційної економіки / П. В. Кузнецов, І. А. Парфентенко, Д. П. Балагула // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2015. - Вип. 49. - С. 198-204.
3. Генова С.И. Оптимизация процесса планирования ассортимента продукции в рамках маркетинговой деятельности предприятия: дис. докт. экон. наук: 08.00.06 / Модавская экономическая академия. / С.И. Генова – Кишинев, 2006. – 154 с.
4. С. В. Іщенко Дослідження методів формування товарної політики промислового підприємства, 2015: [Електронний ресурс]: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1209>
5. Інтернет-ресурс: https://pidruchniki.com/11570718/ekonomika/asortimentna_politika_torgovogo_pidpriemstva_metodichni_osnovi_formuvannya_asortimentu_tovariv

Шевлюга А.С., студент
Науковий керівник: Сук П.Л.,
д.е.н., професор
ВП НУБіП України «Ніжинський
агротехнічний інститут», м. Ніжин, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Розвиток виробничої сфери АПК в Україні значною мірою залежить від темпів та пропорцій інвестицій для впровадження найновіших перевірених досвідом й екологічно чистих технологій виробничої та переробної сфери. Без прогресивних технологій, новітньої техніки та інших інновацій суттєво підвищити рівень економічної ефективності агропромислового виробництва нікому ще не вдавалось. Для створення стійкого та надійного функціонування АПК необхідні великі капітальні вкладення в матеріально-технічну базу і не менші інвестиції для вирішення невідкладних завдань соціального розвитку села [3].

Інвестиції визначають темпи розвитку агропромислового виробництва, вони є могутнім стимулом для розвитку науково-технічного прогресу. Функціонування будь-якого суб'єкта господарювання, як правило, пов'язане з інвестиційною діяльністю. Економічна ефективність будь-якого виду витрат являє собою відношення отриманого чи очікуваного ефекту до суми вкладених засобів. Ефективність капітальних вкладень в виробництво в кінцевому результаті виражається збільшенням прибутку, продуктивності праці при збільшенні об'єму продукції чи покращенню її споживчих якостей. В основному інвестиції в економічно розвинутих країнах направляються на вирішення саме цих завдань, які забезпечують освоєння нових ринків збуту або збереження місця на вже освоєному ринку [1].

Під інвестуванням агропромислового виробництва розуміють процес здійснення додаткових вкладень найбільш ефективних засобів виробництва, які сприяють збільшенню виробництва продукції і створюють умови для економічного зростання. Реалізація інвестицій передбачає взаємодію суб'єктів інвестиційної діяльності, тобто економічні відносини. Зміни в кількісному співвідношенні інвестицій впливають на обсяг суспільного виробництва, зайнятості, структурні зрушення в економіці.

Джерелами фінансування інвестицій в основний капітал є: власні кошти підприємств і організацій, кошти державного і місцевих бюджетів, іноземних інвесторів, населення, у тому числі на індивідуальне житлове будівництво та кредити банків й інші джерела фінансування.

Актуальним є визначення та вибір найбільш пріоритетних напрямків інвестицій. Головні вимоги в даному випадку полягають в найшвидшій окупності вкладених коштів і швидкому нарощуванні прибутку, що забезпечить розвиток усіх галузей та виробництв АПК. До пріоритетних напрямів слід віднести технічне переозброєння як сільського господарства, так і суміжних з ним галузей за рахунок інвестування в переробну промисловість. Що дасть можливість збільшити частку переробної сільськогосподарської продукції в загальному обсязі її реалізації, в наслідок чого зміняться витрати на транспортування, зменшаться втрати при транспортуванні та збереженні, розшириться асортимент, поліпшаться споживчі властивості продукції. Все це робить сферу привабливою для інвесторів. У відповідному напрямку повинна здійснюватись державна інвестиційна політика стосовно АПК на регіональному рівні [1].

Сутність інвестиційної діяльності для сільськогосподарських підприємств полягає в організації фінансово-грошових потоків і управління ними. В даному випадку інвестиційну діяльність можна звести до категорії самофінансування і розширення виробничо-технічної бази підприємств, тобто, кожне підприємство покриває свої поточні та капітальні витрати за рахунок власних джерел інвестування. Актуальною проблемою для сільськогосподарських підприємств є вибір та пошук джерел фінансування. Тому стимулювання інвестиційної діяльності є найважливішою умовою розвитку сільськогосподарських підприємств [2].

Загальний стан економіки, податкова та фінансово-кредитна політика держави, рівень інфляції, стимулювання імпорту, відстрочення-сплати мита на імпортні матеріали; стимулювання експорту; пом'якшення оподаткування доходів від експорту; відшкодування мита є основними методами стимулювання інвестиційної активності в галузях АПК.

Негативною ознакою інвестиційного клімату для зовнішніх інвесторів є незначні обсяги внутрішніх капіталовкладень. Адже загальновідомо, що в країну з низьким рівнем внутрішнього інвестування не вкладатиме кошти й іноземний інвестор. З метою залучення іноземних інвестицій в аграрну сферу необхідно перш за все розв'язати проблеми макроекономічної, політичної та законодавчої стабілізації, проводити заходи щодо розвитку інфраструктури аграрного ринку [3].

У вітчизняних господарствах повністю відсутнє довгострокове банківське кредитування, залучення іноземних інвестицій та неефективна амортизаційна політика в АПК.

Отже, інвестиції займають ключове місце в соціально-економічному і розвитку АПК, а їх обсяги обумовлюються станом інвестиційного клімату; Сучасний стан аграрного інвестиційного процесу позначається різким скороченням усіх видів капітальних вкладень як у виробничій, так і в соціальну сфери агропромислового комплексу. Знижується рівень їх ефективності. Обсяги і зовнішнього інвестування не набрали необхідних розмірів, щорічні надходження іноземних інвестицій не відповідають потребам економіки. А структурована комплексна робота спрямована на політику підтримки галузей народного господарства, у майбутньому, забезпечить процвітання національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Борейко І.П. Оцінка інвестиційної діяльності підприємств аграрного сектору економіки / Економіка АПК – 2016.-№12.-С.68-74.
2. Кожемякіна М.Ю. Інвестиційне забезпечення як основа розвитку аграрної економіки України / Економіка АПК – 2015.-№12.-С.74-80.
3. Крижанівський О.В. Основні перешкоди залученню інвестицій в АПК України /Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету-2015.-№17.-С.303-309.

Щербаков І.О., студент

Науковий керівник: Моторин Р.М., д.е.н.,
професор кафедри статистики та економетрії

Київський національний торговельно-
економічний університет,
м. Київ, Україна

ПОРІВНЯННЯ ОБСЯГІВ ТА СТРУКТУРИ ДОХОДІВ УКРАЇНИ І ПОЛЬЩІ В РОЗРІЗІ ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Важливим інструментом для оцінки інвестиційного потенціалу країни на сучасному етапі суспільного розвитку є вивчення обсягів і структури доходів населення, яка дозволяє аналізувати і прогнозувати економічні явища і процеси,